

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie P. W.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

wniosku obrońcy skazanego

o zasądzenie wynagrodzenia w trybie art. 626 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego – adw. J. K. pismem, które wpłynęło 19 kwietnia 2024 r., na podstawie art. 190 ust. 4 Konstytucji w zw. z art. 626 § 2 k.p.k. wniósł o wydanie uzupełniającego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów obrony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym poprzez zasądzenie na rzecz obrońcy z urzędu kwoty 277,20 zł tytułem sporządzenia i wniesienia kasacji.

W dniu 20 marca 2024 r. po rozpoznaniu na posiedzeniu sprawy I KK 69/24 Sąd Najwyższy wydał postanowienie oddalające kasację obrońcy skazanego P. W. jako oczywiście bezzasadną, zwalniając go z kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. W orzeczeniu tym rozstrzygnięto o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu skazanemu w postępowaniu kasacyjnym, zasądzając na rzecz adw. J. K. kwotę 442,80 zł wraz z podatkiem VAT.

Ponieważ obrońca w złożonej kasacji wnosił o przyznanie na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, nie wskazując ani wysokości żądanego wynagrodzenia,

ani jego podstawy prawnej czy stosownego uzasadnienia, uznać należało, że wniosek dotyczył wynagrodzenia obrońcy z urzędu według norm przepisanych, a zatem w wysokości stawki podstawowej przewidzianej w obowiązującym adwokatów z urzędu rozporządzeniu. Zawarta w sentencji postanowienia kwota, przy uwzględnieniu realnego nakładu pracy adwokata w tym postępowaniu kasacyjnym, została zatem prawidłowa zasądzona. Wskazane w piśmie obrońcy argumenty, w tym orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego i Sądu Najwyższego zapadłe *notabene* przed postanowieniem w tej sprawie, nie zaktualizowały potrzeby wydania postanowienia uzupełniającego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

[a]

[J.J.]